

בֵּין רִקְיעָא וַיִּמָּא, מָאנָא דִּילִיָּה אֶרְעָא, דְּאִיָּהִי שְׂכִינְתָּא

וזו הרוח מקומה בין הרקיע שבגבורה למים שבחסד והכלי של הרוח הוא הארץ שבה הוא סוד השכינה, דהיינו שהרוח מנשב במלכות שהיא סוד העפר וזו הרוח שתנוח על המשיח שהוא אחוז במלכות (רמ"ק).

כְּמוֹ שְׂכַנְפִּי הַמְּלָאכִים פְּתוּחוֹת לִקְבֵּל מַהֲמַלְכוֹת אֶת רוּחַ ז"א, כִּד אִיבְרֵי הַגּוֹף פְּתוּחִים לִקְבֵּל הָאֶרֶץ הָרוּחַ

וְכַגְּוֹנָא דְּעוֹפִין, פְּתִיחוֹ גְּדִפִּיָּהוּ, לְקַבְּלָא רוּחָא לְפִרְחָא בִּיָּה וכמו שהמלאכים הנקראים עופות כנפיהם פתוחות

בכדי לקבל מהמלכות את רוח ז"א המתפשט בה ולפרוח ולפעול את פעולתם. **הַכִּי כָּל אַבְרָם דְּגוֹפָא, פְּתִיחוֹ בְּכַמָּה מְקוֹרֵין, בְּכַמָּה פְּרָקִין, בְּכַמָּה עֲרָקִין, בְּכַמָּה אֲדָרִין דְּלָבָא, אֲדָרִין דְּמוֹחָא, לְקַבְּלָא לִיָּה** כך הוא כל אברי הגוף שהם פתוחים בכדי לקבל את הארת הרוח,

בכמה מקורות שהם האברים הפנימיים, ובכמה פרקים שבאברים החיצוניים, ובכמה עורקים וגידים המתפשטים בגוף, ובכמה חדרי הלב וחדרי המוח, ובכולם יש פתחים בכדי לקבל את הארת הרוח דז"א המנשב בהם. **דְּאִי לֹא דְנִשְׁיב בְּבִתִּין דְּלָבָא, הָוָה נוֹרָא דְּלָבָא, אוֹקִיד כָּל גּוֹפָא** ואם זה הרוח לא היה מנשב בבתי הלב אז

היתה אש הלב שורפת את כל אברי הגוף, דהיינו שהדינים שבלב שהוא סוד המלכות היו מתגברים אילולי רוח ז"א הנשבת ומצננת אותם. **וְכַמָּה סוּלְמִין, וְאֲדָרִין, דְּעֲרָקִין דְּקִנָּה דְּלָבָא, וְקִנָּה דְּרִיָּאָה, כְּלָהוּ מִתְּקַנְיָן**

הלימוד הלימודי

לע"נ הרבנית שולמית רחל בת מוֹל ע"ה

לְגִבְיָהּ והנה יש כמה מדרגות וחדרים בעורקים של קנה הלב מצד המלכות, וכן יש קנה הריאה מצד הת"ת, וכולם מתוקנים לגבי הרוח המתפשט ומנשב בהם והם צינורות שדרכם מתפשט שפע הרוח (רמ"ק)•

כנפי הריאה הם כדוגמת עוף השמים שהם עפים ברוח והם מוליכים את הקול
כַּד סִלִּיק דְּבוּרָא [רעז], **עַל פְּנֵי דְרִיאָה, אֲתַעְבִּיד קוּל**
 והנה כאשר עולה הרוח מעל כנפי הריאה אז נעשה שם קול. **בְּהֵוָּא זְמַנָּא**
 (קהלת י) **כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל** ובאותו הזמן נאמר 'כי עוף
 השמים יוליך את הקול', דהיינו שכנפי הריאה הם כדוגמת עוף השמים שהם עפים ברוח
 והם מוליכים את הקול, [רעז] כמו הרוח המנשבת בכנפי הריאה ועושה קול. (תהלים כט)

אור הרשב"י

ויש עופות אחרות שע"י דבורם וצפצופם מצטרף ומתחבר קול הכרוז עם קולם ועוברים יחד, וכנגד אלו נאמר ובעל כנפים יגיד דבר אבל כנגד העופות האחרות שאינם מדברות, אלא מוליכים הקול האחר העליון ע"י עפיתם בכנפיהם כנז'. ואלו הם העופות הנק' בלע"ז אב"י"ס מודא"ס ונק' בלח"ק וגם בלשון ערבי רחם בפ' שמיני, ועליהם נאמר יוליך את הקול, ואחר שכתבתי זה נזכרתי שהוא להפך, כי עוף השמים הוא המדבר, ולכן נאמר בו יוליך את הקול, כי מתערב קולו עם קול הכרוז, וע"י זה הוא יוליך הקול ההוא, וכנגד האלמים אמר ובעל כנפים יגיד דבר, שהוא העוף שאין בו בחי' דבור כלל רק

[רעז] היהל אור גורם רוחא.

[רעז] ובענין זה איתא בשער רוח הקודש דף ה' עמוד ב' גם דע כי כל מה שנגזר למעלה, מכריזים הגזרה ההיא בכל העולמות, ובפרט בעולם העשיה, גם כל העבירות שהאדם עובר, כלם נכרוזות בעוה"ז ע"י ב"ד של מעלה, ושליח ב"ד ההולך עמהם, והנה עבוי וגסות האויר אינו מניח לשיעבור ויורד קול הרוחני בתוכו, ואמנם כאשר העופות מפריחים באויר, הם חותכים ובוקעים האויר וחולקים אותו ע"י הפרחתם ועפיתם, ואז קול הכרוז עובר דרך שם, וז"ס פ' קהלת א' כי עוף השמים יוליך את הקול, כי דרך פריחתו ועפיתו מוליך אותו.

הלימוד היומי

לע"נ הרבנית שולמית רחל בת מוזל ע"ה

קֹל יְהוָה עַל הַמִּיִּם. מִסֵּטְרָא דְמִיָּא, דְּאִיהוּ מוֹחָא,
דְּתַמָּן סָלִיק בְּכַנְפֵי רִיָּאָה וְהִנֵּה בַחֲנִית אַחַת שֶׁל הַקּוֹל הִיא נִקְרָאת 'קוֹל ה'

עַל הַמִּיִּם', מֵאַחֵר שׁוֹה הַקּוֹל יוֹצֵא מִפִּיּו מִצַּד הַמִּיִּם שֶׁהוּא מוֹחַ הַחֲכֵמָה שֶׁלֹּשׁ עוֹלָה הַקּוֹל

ע"י כנפי הריאה, דהיינו שהוא קול פשוט בלא דיבור בנענוע שפתי, והוא סוד עלית ז"א אל

החכמה. קֹל יְהוָה חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ, מִסֵּטְרָא דְלִבָּא, כֹּד

נָפִיק מִפּוֹמָא, אֶתְקָרִי דְבוּר וּבַחֲנִינָה שְׁנִיָּה הוּא 'קוֹל ה' חוֹצֵב לַהֲבוֹת אֵשׁ',

והוא כאשר הקול עולה מצד המלכות הנקראת לב שיש בה דינים מצד הגבורה שהיא אש,

וכאשר זה הקול יוצא מהפה בנענוע השפתיים הוא נעשה דיבור (רמ"ק).

כנפי הריאה פרושות כדי לקבל תפילות עם ישראל והשפתיים לוקחות את
הדיבור ומעלות אותו למעלה

וּלְקַבֵּל תְּרִין כַּנְפֵי רִיָּאָה, דְּפִתְחִין גְּדִפִּין לְקַבֵּלָא לִיָּה

וכנגד שתי כנפי הריאה שהם שני חצאי הריאה הנראים ככנפיים, והם פותחים

את כנפיהם בכדי לקבל את הדיבור, הִדָּא הוּא דְכְּתִיב, (יחזקאל א)

וּכְנִפֵּיהֶם וּכְנִפֵּיהֶם פְּרוּדוֹת מְלַמְעֵלָה וְזֶהוּ מִשְׁכַּב בַּפְּסוֹק 'וּפְנִיָּהֶם

וכנפיהם פרודות מלמעלה', דהיינו שכנפי החיות הם כדוגמת כנפי הריאה שלמטה וכנפיהם

פרושות כלפי מעלה ונפרדות זו מזו בכדי לקבל את תפילתן של ישראל. הֵכִי שְׁפּוּן



אור הרשב"י

לשון הגדה כנודע, כי כל לשון הגדה הוא

ברמז ובחשאי, וזהו יגיד דבר, כי כפי רמז

תנועת עפיפתו ניכר קול הכרוז.

בחי' עפיפתו בכנפים, וע"י כנפיו בלבד הוא

מגיד הדבר העליון, ולפי שאינו דבור גמור

רק בדרך רמז ע"י העפיפה, לכן נאמר בו

הלימוד היום

לע"נ הרבנית שולמית רחל בת מוזל ע"ה

נִטְלִין לַיהוָה לְדִיבּוּר, וּפָרְחִין לַיהוָה לְעִילָא וּבִן הַשְּׁפִתִּים שְׂבֻסוּד נִצַּח

והודו הם לוקחות את הדיבור שְׂבֻסוּד המלכות ומעלות אותו למעלה את ז"א.

כמו שחמשת כנפי הריאה פתוחות בלא סירכות, כך צריך להיות בחמשת תיקוני הפה

וּכְגֻוּנָא דְאֵינוֹן חֲמִשָּׁה כְּנָפֵי (ס"א ענפי) רִיאָה, בְּלָהוּ פְתִיחַן בְּלֹא סִרְכָא, לְקַבֵּל אֵי קוֹל וְכִמו שֶׁאֵלֹ

חמשת כנפי הריאה שְׂבֻסוּד חג"ת נ"ה שכולם פתוחות בלא סירכות בכדי לקבל את זה הקול,

הָכִי נָמִי צְרִיכִין לְמַהֲוֵי חֲמִשָּׁה תְּקוּנִין דְּפּוּמָא, בְּלָהוּ פְתִיחַן בְּלֹא סִרְכָא

כך צריך להיות חמשת תיקוני הפה שכולם יהיו פתוחים

בִּלְא סִרְכּוֹת הַמַּעֲכָבוֹת אֶת הַדִּיבּוּר, בְּחִמֵּשׁ תְּקוּנִין דְּאֵינוֹן: (דף רכ"ז ע"א)

אֲחָהּ בְּגָרוֹן. בּוּמָהּ בְּשַׁפּוֹן. גִּיבְק בְּחִיד. דְּטִלְנָת

בְּלִישָׁנָא. זִסְשָׁרִין בְּשִׁינִים וְאֵלֹ הַחֲמִשָּׁה תְּקוּנִים הֵם בַּחֲמֵשׁ מוֹצָאוֹת

הפה, שהם אחה"ע היוצאים מהגרון, בומ"ף היוצאים מהשפתיים, גיב"ק היוצאים מהחך,

דטלנ"ת היוצאים מהלשון, זסשר"ץ היוצאים מהשיניים.

הדיבור צריך להיות נקי וברור בלא סירכות ופגמי עוונות כלל

וּדְבּוּר דִּיהָא בְּהוֹן, בְּלֹא סִרְכָא וְעִפּוּבָא כָּלִל וְזֶה הַדִּיבּוּר צָרִיךְ

להיות נקי וברור בלא סירכות ופגמי עוונות כלל. הָדָא הוּא

דְּכָתִיב, (בראשית כד) וַיְהִי הוּא טָרָם כָּלָה לְדַבֵּר וַהֲנִה

הלימוד היומי

לע"נ הרבנית שולמית רחל בת מוזל ע"ה